

לפ:

עין משפט
נר מצות

ד א מ" פ"ג מהלכות ענדת
זה"כ הל' ו:
ב שס פ"ג הל' ג:

תורה אור השלם

1. אלהי פלטי מיד ירש
במקם מעול חוצותי.
2. למדו דיטב וירשו
בדקטם ודקט חמוץ שפטו
על ריבו אלמתי.
3. ישעיהו א'
4. סתת לבנות דליות
ואכל אש באריות.
5. זכירי א'
6. ושלש מאות מנגני זרב
שילטי מינין זרב
7. יגדלו על הקון האחת
העני המלך כי יער
היבן.
8. מלכים א'
9. ויהי סד כר בארץ
כאשר הרים ירעש כלבנות
10. ויפאזו מעיר עכש
העיר.
11. תהלין עד על
עני בער ובשחור וכו'
12. הרת החרב אמלל שון
על מל ופרח לבנות אמלל.
13. חנוס א'
14. עיר תפרח וכלבנות
תאכל וכן תגדל ונתן
15. הדר הכבוד והשרון
16. הדר יראו כבוד י' הדר
17. ישעיהו לה ב'
18. והקריב ארזי א'
19. העיר אשר עלה עליו
הדר ליי ועשהו חטא:
20. וקרא ע'
21. העיר אשר עלה עליו
הדר ליי ועמדו ו'
22. לכפר עליו שלח
אטו לעזאזל המרדדה:
23. וקרא ע' י'

גליון הש"ס

דעם"י ד"ה סלובדק בשם כח.
 שרא היו בדא. ע"י קטנה דף
 לח ע"א תוס' ד"ה הכי הוא
 למחר:

מיסר רש"י

אשרו חמור. החזיקו את
הגזל ולא את הגזלן ושנהדו
לדו. דברים הנעשה
בבגדי לבן מבחור. כגון
הגזל ידיו יפסימת שרים
וכן מהות הפירות ומונה
החב לא מעכבא. אם
הקדים לכן דבר מאוחר אין
אלל מעכבין עליו למסלו
ל' 1017

דבינו חננאל

וכל אותן מ' שנה היה
המדון לו בכל יום הכפרים
לכוש לבנים וטוהר
לבנים נכנס ורצא עמו.
אזתה שנה שנה נדפדן לו
לכוש שחורים וטוהר
שחורים נכנס עמו ולא יצא
ולכין שראה קו אמר
בשנה זו מ. חלה אחר דבר
(ח) [ד] חלה ומה, ונמצא
אחרים ההרים מלכך כסם
אריזנים (קורט) חורבן
הביי היו דלתות ההיכל
נפתחות ומלכך שער
בין בין יוחנן קו ונא ואמר
בכר נתבא עליה זכריה ואמר
עצור ואמר פתח לבני דלתך
בכר (בארן). ונמצא דלת
בכר

יציר דלתות הדיכא היה נשמע בשמונה תחומי שבת. תימה
דנמשכת תמיד פ"ג (משנה ח) תנן מריחו היו שומעין קול
שער גדול שנפתח ומונה התם שהוא שער היכל ויש לומר דלוי
לגלות לא היו שומעין אלא ח' תחומי שבת אבל השער עלתו נשמע

בירחו או גמי מתוך ח' תחומי שבת
היו מרגישין קול צירי הלהמות שכל
אדם יכול להרגיש שהוא קול צירים
ומירחו היו שומעין קול הכרה בעמלם
מאזל מי שלה היה יודע לא היה מרגיש
מה קול היה זה וכן פירשתי ספיק
דקדק. כה. ד"ה ויהי) גבי גביני כרוז:
בלה שבידושים לא היתה צריכה
להתבשר מרחה הקבורה.
תימה דלמר פרק כל שעה ומסמס
דקדק. כו. קול ומראה ויהי אין בהן
שמוס מעילה ודייק מעילה הוא דליכא
לאי אקסורא איכא מאי לאו לאו
השומעין צנים דלא איפסד וקא
מיחזין ואני לאוהס שבתוך אי"כ לאני
היו עושין אקסור בכל יום ויש לומר
אינו אקסור כלל הלא יקרב עמנו
אקסור כדי להכריז יומת:

דַתְנָא ביה קרא אשר עלה בו.
ומאן דאמר לא מעבבא
מכירא ליה כיון דלא כתב זוי אש"י
דתנא ביה קרא לא מעבבא מדי
דכוסא אכלילא דתנן (מנחות ד' ק"ח): אם
לא בלל כשר אש"י דכמה זימני תמיב
גלילא גלילא אלא כיון דלא תמיב
בשמן זוי לא מעבבא ולמאן דאמר
מעבבא לא דמי לגלילא דשמי דא
דאשמי חוקא קאז כיון דמחוקא
גמירין לערובא לשאר מיני שפירא
גמירין נמי מינה להגדלא כיון דתנא
גמי קרא לא דמי:

תני

מִרְיָם בְּקֶלְפִי פֶּרֶק רְבִיעִי יוֹמָא

אשרו חמוץ. החיזוק הנגזר: ולא חומץ. לא שייך הכא
 (דף לה.) שלמדנו מכאן שמוקדין לחובע תחילה:
 ש. מלכך צרכת כהנים את העם בשם המפורש * שלא
 נסתמו מאליהם. סימו לארזים לבא ולידעם: וכבר

נכבד עליך. שהפסחה זו היא סימן ויובין: שלש בודיו ראשון של פסחא חנה האם חנה אלה בורגולס. לה' שפחה: וזכר אחר. לזמור וזכר יהיה מעשה שהלך קולו עד ירחו: לה'. דרסה להקטנט בנשמים: לה' הכמר. שם המחז: ורספסו: ש' קטרת. מקטורת נעשה ש' המשכן בשילה: עליית גורל וזכר קלפי מעבד. עזרה שאין ששירים ומתפספסו זה לא שם לעזאל חנה ע"פ הגורל לפרך לראות עלה בימין וזה שער של ימין וקבע בו ואי זה עלה בשמאל ויהא שער של שמאל וקבע בו: אכל נגחה. ש' גורל על השער חנה נעבד חפזי על הכינוי עליו חנה

הוקבע של ימים צבורל שעלה ביומן
קן שער השמאל לגורל שמאל: אף
ליהיה אינם מעכבת. ואם יקרא
יבסוף על חטאת עם האחד וסם
אין הגרלה מעכבת אלף שמיים
עושה: אליצא דרבי יהודה כ. פליגי
בפרק הוציא לו (לקמן קד ס.) פליגי
והיה ר' נתניהם אל ענין בעבר
נצרות לקדים את המאוחר ואמר
נתניהם לך פטר גנוזות שנעשות
נגדי לחן בין בפנים תגון כל פנים
ונתחבר נכון צהילי אף לעומד

עבד דחוקה דכתיבא בעינא
אחר מות עלייה כתיבא ור' יהודה
נא לא כתיבא חוקה אלא בדברים
ונתיר בגבדי לן מפתני הלכן
גולה שיהא זונה נעשת מפתני
אלא ממחן לר' יהודה דאמר אדברים
נעשים ממחן לא כתיבא חוקה:
ובולי ענא לא פליגי. דאפילו ר'
יהודה דלר' יהודה לא כתיבא
יהא כתיב כתיבא עיובא: די
לגיני אליבא דרבי נחמיה. דאמר
חוקה אלן בדברים הנעשים בגבדי
מן כתיבא ון צנדי לן היא דכתיב
עניא: בני מלי. דחמדי חמדי

עֲבוּרָא עֲבוּדוֹת הוּא דִּלְחָא לְעִיבוּרָא
(וַעֲדָה) כֵּן אָלֵךְ אֲמַר רַבִּי נִמְחֵי דְרַבְמִי
וְהָאֵם עֲבוּדוֹת לְעִיבוּרָא כְּגוֹן חֲמִית
קִלְשִׁין מִן הַמִּזְוָה וְשִׁמְשֵׁת פְּרָא
עֲבוּדוֹת יִנְיָו וּפְסוּלוֹת בְּכֵהֵן אַחַר
עַל הַגֵּרֶלֶת דִּלְחָא עֲבוּדוֹת הֵיךְ שְׂכֵרָה
עַל לִמְאֵן דְּמִזְרָא לְעִיל הַסֵּגֶן וְכִי
יִבְסִין יִדְיוֹן שֶׁל יִמִּין בְּקַפְסִי אֲמַר
כֹּה תִזְכֹּר רַבִּי נִמְחֵי דִלְחָא עֲבוּרָא
וְעִילִי עֲלֵמָא לֹא מְלִינִי דְמַעֲבָרָא
קִזְמָר חוּקָא עֲלִיָּהּ כְּכִי:
אֵלֵי הֵכָּה דְּרַגָּא בֵּה קִיָּא. אָף עַבְדְּ
דְּהוּקָא לָאו עֲלֵה קִיָּא. עֲלֵב
עֲשֵׁבֶשֶׁת שְׂהִיר שֶׁנֶּה עֲלֵי הַכְּחוּב לִעֲבֹד
קִרְאָה יִתְרִיר נִפְקָא לֵה עֲבוּרָא:

[illegible]

ו אמר רבה בר ^(בר) שילא
פלמגי מיד רשע מכף מעול
מכהא : למדו הטוב דרשו
קצין אשרו חמוץ ואל תאשרו
אותה שנה שמת בה שמעון
כ בשנה זו הוא מת ואמרו
יודיע אמר להם בכל יום
מודמן לי זקן אחד לבוש
גנים נכנס עמי ויצא עמי
זקן אחד לבוש שחורים ועמור
יו ולא יצא עמי אחר התגל
ומת ^(ו) ונמנעו אחיו הכהנים
ארבעים שנה קודם חורבן
ורל עולה בימין ^(ו) ולא היה
מלבין ולא היה גר מעבידי
ת התיכל נפתחות מאליהן
יבין יוחנן בן זכאי אמר לו
מה אתה מבקש עצמך
סופך עתיד ליחרב וכבר
יהי בן ^(ו) עדוא פתח לבנון
ש בארזוך אמר רבי יצחק
נקרא שמו לבנון ששלבין
וראל אמר רב ויזאר בר
א שמו יער דכתיב בית
לך מה יער מלבלב אף
בלב ^(ו) דאמר רב הושעיא

למה בית המקדש נטע בו
של זהב והיו מוציאין פירות
פירותיהן שנאמר "ירעש
ון שונכנסו עובדי כוכבים
תיד הקב"ה לחצורה לנו
תוך הלבנון נתן לה: נתן
יד כהן גדול את השם בו
זה בשעיר המשתלח ואחד
זו אמר רבה בר בר חנה
היכל נשבע בשמונה תחומי
מורת נשים שבירחו אינן
אין אינה צריכה להתקשט
בזה אלא בזה (מקדש)

ישיבא בר אבין אמר רבי
ללכת לשילה ויהררת ריה
מתוך קלפי מערכת הנחה
ינה מערכת אליבא דרבי
מבחינן לא מעכבא כולי
ר' נחמיה מ"ד מעכבא כר'
ה תגרלה לאו עבודה היא
בא כולי עלמא לא פליגי
בא מעכבא כרבי יהודה ומאן
עלה "אשר עלה תרי יומני
לדך לישנא דאמרת אליבא
הא מני רבי יהודה היא
אלא

אך א"ל דניאל דכ"י: בהריו ממה, כעדר הרים שגליו חזר נגד; הנהו אלא מטעמא דכבר ליה בריו נחמיה ויהי בשעתין קישטא לן דלרין הנהו הנהו וחתמי הרי חשיב הכא הגרלה לכן נחמיה הוציל וזכר מים הגרלה דהגרלה לאו עבודה היא מהני לענין נטוף פרק הוציא לו דכדכ"י ע"פ ע"פ ע"פ דה"ק דה פגול וזכרין עליה כח

חֲמוֹצַן עַד יוֹם
מֵאִי קָרָא יֵאָמֵר
וְחֻמוֹצִין רַבָּא
מִשְׁמַשׁ ^אאֲשֶׁר
חֻמוֹצִין ^בתַּנּוּר
הַצִּדִּיק אִמֵּר
לֹא מֵנִיין ^גהַכַּפּוּרִים
לְבָנִים וְעִטּוֹף
וְהַיּוֹם נִדְמֶנּוּ
שְׁחוּרִים נִכְנָסִים
חֵלָה שְׁבֻעָה
מִלְּבָרֵךְ בִּשְׁם
הַבֵּית לַאֲדֹנָי
לְשׁוֹן שֶׁל זֶה
דּוֹלֵק הָיוּ דְּ
עַד שֶׁנֶּעַר בִּי
הַיֵּבֶל הַיֵּבֶל
יִדְעֵה אֲנִי בִּי
נִתְנָבֵא עֲלֶיךָ
דְּלִיתִךְ וְתֹאכֵךְ
בֶּן מִטְּבָלָא
עֲנוּתֵיהֶן שֶׁ
מִזְבִּיחַ לְמֶה
יַעַר הַלְבִּנּוֹן
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

תני
בשעה שבה
כל מיני מנדר
ההרחה מנשבת בהן היו נו
הן היתה פרנסה לכהונה
אמר ^י ופרח לבנון אומלל
תפרח ותגל אף גילת אומל
ז: "תנו רבנן ^י עשר פעמים
אשנן ושלשה בידיו שני ו
אמר ^י השם וגשמע קולו
עשרה פרסאות וציר דלתור
ידיהו היו מתעמשות מרי
ו מריה קמרות ^י כלה שבו
הן ^י ויגורו ^י ויגורו ^י ויגורו

מִרְיָה הַקְּטוֹרוֹת אָמַר רַבִּי
סָח לִי זָקֵן אֶחָד פֶּעַם אֶחָד
לְיָמָיו אָמַר ר' יִנְאי זְעֵלִית ג'
רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר אִפֹּי עֲלִייהָ
וְדַבְרִים הֶעֱשִׂין כְּבִגְדֵי לֵל
דְּלֵא מַעֲכָבָא כִּי פְלִינֵי אֱלִיבִי
מִן לֹא מַעֲכָבָא הֵנִי מִלִּי עֵי
לִיבָא דְרַבִּי נַחֲמִיָּה דְאִמְרֵי
אֱלִיבָא דְר' יִתְחִיל מֵאן דְּאִמְרֵי
אֲנִי הָבָא דְּרִתְנָא בִּיה קְרָא אִי
רִיל וְאִם לֹא הִגְרִיל כְּשֵׁר בִּשְׁשֵׁי
י עֲלָמָא לֹא פְלִינֵי דְלֵא מַעֲכָבָא

ומצויא פירות כדע. ת"ד י' פעמים מוזיר הכהן
א' בגדולות, וכבר אפר אנא השם בקול נמוך ור
ימאות. תנא ציר ההיכל הוה נשמע בתי' תחומי'
איה מעבכת. ור' יוחנן אמר אפי' עליה אנה
והעלה הכהן אל כל שכן שאינה מעבכת. אנה
אליאב דר' יהודה אמר דברים ונעשין כבנדי
יהודה ור' נחמיה מפורשת באחרית פרק הוציא
השעירים, ופסגת הקטורת נתנית על הכהן, ות
מעבכת כולי עמא אל פליגי. כלומר ר' ינאי ור'
נאי אמר כל רמא אפלו ר' יהודה מודה עמא

היה אור השלם
היה פלטי מור רשע
שעול וחומץ;
תהלים עא ד
למדור היטב דרשו
כז אשר תמוץ שטנו
כז אלמנה;
ישיעיהו א
שפחה לבנות דלתך
לא ש בארץ;
זכריה יא
לש מאות קננים יהב
על שילש מינים ודב
על תקנת האחת
ההמלך ביה ישר
מלכים א
הסחר ברב בארץ
על דרשי דרש כלבנות
היצנו מעיר ענשב
תהלים עב סד
יער חיו ויבשחו וכל
על תהרביב אפול שכל
והפח לבנות אמלל;
נחום א
ירח תפחת ותכל אף
ורגן כבוד הלכנת נתן
הכרמל והשחרון
יראו כבוד י הדר
ישיעיהו לה ב
והקריב ארצו את
אשר של עלי
ליו ועשדו חטאת;
ירקא סז ס
שעשר אשר עליו עליו
לעלואל ועמדו י
לכפר עליו שלשל
לעלואל המדברה;
ירקא סז *

[illegible]

דברינו תגנאל
 ארתן מ' שנה היה
 יל כלל יום ההפסדים
 לבלש לבנים ועשור
 נכנס ורצא עמל.
 שנה שמת דודמן לו
 לבש שחורים ועשור
 נכנס עמל ולא
 וכין שראה כן אמר
 וט חלה חת הרצל
 ימים יחל ומנעו
 ההגדים לבלש כיש.
 שנה [קורס] חורבן
 הוי ללחות ההיכל
 ש מאליהו, עד שנגד
 כן ורתן כן זכא ואמר
 תנאב עליה זכור כן
 אסר פת לבני דלחין

מלכותו. קראו לבנות
 שמלכותו נעדרהם על ישראל, קראו יצר שהיה
 נמצא בו בייחוד וכן: בייחוד וגו' בשערי יצר המי
 שצדק קרלו בייחוד. איך יתכן מיושלים על יצר
 עליית טורל מייחוד קרל מייחוד. הנהגה על יצר
 המייחוד יתכן אחרון אינה מעכבה, עליה דלא תת
 יצר כגון מייחוד שהם אחרים הקרישה להנחיה אינה
 יצר על מייחוד לא מליצי, אליבא דמייחוד. כן מייחוד
 עלמא ידיו הפך והשעיר, והנחלות עליית ונתן
 לבן בחורן. איכא דאמרי אליבא דר' תנחומי
 יצר מליצי אליבא דר' יהודה. ר' יצחק בן
 יצר מליצי אליבא דר' יהודה. ר' יצחק בן

[illegible]

תום' ימים

[illegible]

(f) ל-5 שנים, ו- (g) ל-5 שנים.